

Bikten

Ett bricolistiskt minne,
ett besök hos Bengt Nordström för tio år sedan,
av Christian Lanciai (2017)

Scenen föreställer ett kök på gränsen mellan ordning och oordning med tomflaskor överallt efter allt utom öl.

- B Så vänligt av dig att hälsa på mig. Det är inte så många som gör det numera.
- C Desto viktigare då att åtminstone någon gör det.
- B Men det var länge sen vi sågs. Vad förskaffar mig den äran?
- C Gammal vänskap. Vad annars?
- B Men *så* gammal är den inte, och jag hade betydligt närmare vänner i sällskapet än du.
- C Jag vet, men det var inte alla som förstod dig.
- B Menar du att du förstår mig?
- C Jag kan åtminstone försöka.
- B De flesta vill inte ens försöka. De ser mig som färdig och förbrukad och vill helst inte veta av mitt sällskap längre. Jag blev för mycket för dem. Därför förvånar det mig uppriktigt sagt att du har sökt upp mig.
- C Det förvånar mig inte. Ännu igår hade jag aldrig haft en tanke på att söka upp dig.
- B Men nu har du gjort det, och nu sitter du här, och du lär inte komma loss på en stund. Och det enda jag egentligen kan göra för dig är att beklaga att här ser ut som det gör. Här är ju inte vidare ståndsmässigt. Jag kan inte bjuda dig in till något av de andra rummen och allra minst till vardagsrummet, för där ser ännu värre ut än här. Köket är det enda rum där jag kan ta emot folk, och jag gör det egentligen ogärna, just för att här ser ut som det gör och jag är i det tillstånd jag är. Medge att jag förfallit till att bli en ganska avskräckande person.
- C För mig är du den du alltid har varit.
- B Och hur har jag alltid varit? Påminn mig. Jag tycks ha kommit på avvägar och ganska långt därifrån.
- C Du var vår kunnigaste medlem. Du hade ett allomfattande vetande och var vår bästa regissör vi någonsin haft. Du levde bara för teatern och producerade våra bästa föreställningar. Du var den bästa Tevje jag någonsin har sett på scen. Du var alltid hjärtlig och kultiverad och något av en boren kulturledare.
- B Nu tar du väl ändå i.
- C Nej, det gör jag inte, och jag kunde aldrig förstå dem som hade någonting emot dig.
- B Det kunde inte jag heller. Vad gjorde jag för fel? Var jag för dominerande? Var jag för duktig och präktig? Var det bara avund som dikterade attackerna mot mig, som tvingade mig från scenen?
- C Ja, det anser jag att det var.
- B Jag hade bara konstnärliga ambitioner, absolut inga andra ambitioner alls. Ändå anklagades jag för att ha andra ambitioner. Det var kanske som du säger, att det bara var avund som tvingade mig från scenen, men det att jag tvingades från scenen av vanlig mänsklig småaktighet borrarade ett alltför djupt sår i mitt hjärta för att jag någonsin skulle bli normal igen.

C Var det därför du började dricka?

B Ja, det var bara därför. Tidigare drack jag bara tillräckligt för att ha det en smula trevligt, men när avundspressen tog ner mig började jag dricka på allvar för att dränka sorgen och besvikelsen. Så får man inte göra. Man får inte angripa konsten för att den är kvalitativ. Man får inte gå till personangrepp bara för att man inte tycker om personen eller för att man irriterar sig på personen. Det är otidigt, oförskämt, obetänksamt och ansvarslöst, då man blundar för alla eventuella konsekvenser. Hade det varit på August Blanchés tid hade jag sett mig nödsakad till att utmana honom på duell. Nu tog jag bara fejt min tillflykt till flaskan i stället, då jag ändå aldrig skulle slippa honom i sällskapet, för att över huvud taget kunna fortsätta med teatern. Men domen var redan verkställd.

C Vilken dom?

B Det faktiska sabotaget mot hela min konstnärliga verksamhet med teatern. Det var bara att ta konsekvenserna och rulla utför. Det var bara att dricka mera och mera och mera, då bitterheten blev svårare och svårare att dölja och komma över, men den måste döljas till varje pris, för bitterhet får aldrig komma fram i det konstnärliga skapandet. Om den släpps fram dör konsten.

Men du själv då? Du lämnade ju också sällskapet. Råkade du också ut för honom?

C Inte alls. Jag tog *time out* av helt andra orsaker.

B Berätta.

C Privata problem med familjen och ekonomin.

B Vad hände egentligen? Du var ju alltid ordentligheten själv, och du skröt aldrig och förhävde dig aldrig utan höll dig mest bara stilla i bakgrunden. Vad ont kunde någonsin vederfaras dig?

C Måste jag gräva upp min egen grav?

B Du är här nu. Skyll dig själv. Du ser mig här bland alla mina egna gravar som jag har grävt upp. Varenda tomflaska är en uppgrävd grav. Det var roligt så länge det varade, och jag behåller tomflaskorna som minnen av hur roligt det en gång var. Varje flaska har sitt eget minne och sin egen historia att berätta. Se det som att samla på spöken. Genom tomflaskorna lever spökerna kvar och stannar hos mig. Har du inga spöken?

C Jag har bara spöken.

B Något måste ha hänt för att motivera dig till att söka upp någon som mig. Ingen annan vill ta i mig med tång ens mera. Jag är ett vrak som aldrig kan bli flott mera. Jag är förlorad, men du är inte förlorad. Varför kommer du då till en förlorad själ?

C Kanske just för att han är förlorad, då kanske bara en annan förlorad själ kunde förstå något av vidden av en förlorad sons dilemma.

B Är du då en förlorad son? Försök inte. Jag vet inte någon som är så respekterad som du. Ditt protokoll har inte en enda plump.

C Ändå är det hopplöst svärtat nästan ifrån början och hela vägen ner.

B Jag börjar ana något. Handlar det om din familj?

C Inte enbart.

- B Jag hörde ett rykte en gång om att du förlorat din mor.
- C Nej, hon var aldrig förlorad, men hon gjorde allt för att förlora mig.
- B Hur så? Kan en mor själv göra något för att förlora en son?
- C Ju mindre sagt om saken, desto bättre.
- B Det har du visst sagt förut. Men du är hårt knuten. Vad är det din knut blockerar och vill hålla instängt?
- C Med din utomordentliga allmänbildning måste du veta något om firman som min familj har anknytningar till.
- B Jaså, den firman. Nåväl vi ska inte nämna den vid namn. Men får jag bjuda på något? Du borde absolut ta dig att glas, så att din tunga äntligen lossnar. Ursäkta att jag glömt att bjuda dig på något, men skadan kan kanske botas.
- C Jag tackar aldrig nej till ett glas.
- B Det gör ingen förnuftig människa. Vad får det lov att vara? Vin? Sherry? Whisky? Kanske en likör? Vad sägs om Cointreau? Den är oemotståndlig. Eller en riktig Jägermeister? Som du ser, jag har allt.
- C Tack, ett glas vitt vin räcker åt mig.
- B Till att börja med, hoppas jag. Nu när du är här för första och sista gången måste vi passa på att försöka slå runt en smula. Det blir kanske sista gången jag får tillfälle till det i gott sällskap. (*häller upp ett glas åt C.*)
- C Tack.
- B Nu får du börja berätta. Vad var det nu med den där firman?
- C Redan som barn hade jag bekymmer med min bror, när jag upptäckte att han hade svag karaktär och inte kunde hålla sitt ord. När han blev äldre kom han i dåligt sällskap och vräkte sig i popkulturen med utsvävande rocksångare, rökte hasch och lämnade pipan kvar på skrivbordet i vårt gemensamma sovrum så att jag kunde känna på den och slarvade så med sitt liv att vår far knappt länge ville ha något mera med honom att göra.

En av min systers första och bästa kavaljerer var ett geni på Chalmers som också kom på avvägar och hamnade i drogsvängen ordentligt, men en vår upptäckte han något nytt som gjorde honom drogfri och som han sedan propagerade för inför hela sin bekantskapskrets, och det var den onämnbare firman. Även min bror uppsökte den och blev frälst och glad och lycklig. Mina andra syskon följde efter och sedan även min mor. Naturligtvis måste en sådan firma väcka mitt intresse, så jag gick även in för att utforska den och dess möjligheter men fann efter två år att den ingenting var för mig. Den var penningfixerad, tidskriften *Time* kallade den rent ut för *The Religion of Greed* (Girighetens religion), och jag hade aldrig haft något intresse för pengar, kanske mycket för att min far var affärsman. Även han tog avstånd från firman från början och vägrade hjälpa något av sina barn till att utbilda sig i den.

Min målinriktning i livet var konsten, jag ville ägna mig åt författarskap och musik, och musiken blev mitt enda levebröd. När även jag, den yngsta i familjen, ägnade mig åt firman krossade det min far, men när jag efter två år tog avstånd från den lugnade han sig något. Men jag hade förlorat de två kanske viktigaste åren av mitt liv, från 16 till 18, på en firma som dominerades av aggressiv omänsklighet och

lovade övermänskliga förmågor mot övermänskliga betalningar, medan den kastade ut sådana som vågade kritisera den och gjorde dem till fiender på livstid. Jag tog avstånd från den frivilligt men hade som sagt förlorat mina två kanske viktigaste år på den och kom bara ut därifrån med besvikelse och ruelle i bagaget, så att jag allvarligt övervägde självmord.

B Hur i all sin dar kunde en sådan som du komma på tanken på självmord?

C Jag upplevde mitt liv som förfelat. Jag hade bränt mina skepp. Jag hade förstört mina utsikter. Jag hade förlorat allt i min satsning på en firma som visade sig vara fel.

B Du hade förlorat allt och övervägde därför att även förlora det sista, alltså själva livet.

C Är det onormalt? Är det inte så alla bankruttörer resonerar?

B Men du var inte bankruttör.

C Jo, det var jag. Jag hade haft ett startkapital i livet, som hade givits mig av min gudfar, en före detta överste i tsarryska armén som flytt från Petersburg 1917, och som var mitt livs enda startkapital, för min far höll inne med pengarna och min mor var hemmafru och beroende av honom. Men hon var betagen i firman och ville hjälpa även mig att komma in i den, varför hon med egna medel betalade en kurs för mig, som jag tog men lämnade ofullbordad när det gick upp för mig att firman inte höll. Då krävde hon pengarna tillbaka, och de enda pengar jag hade var min gudfars startkapital, och det visste hon. Så här hade vi alltså fallet med en mor som berövar sin yngsta son hans livs enda startkapital, och det vara bara för att jag övergett firman, vilket hon aldrig kunde förstå.

Samtidigt hade min far dragit in mitt underhåll, en blygsam månadslön, fastän jag ännu inte var myndig. Därmed var jag helt utan pengar men fick ändå bo hemma, tills jag kastades ut därifrån.

B Vem kastade ut dig? Din mor eller båda föräldrarna?

C Efter att jag lämnat firman bakom mig återupptog jag studierna på Vuxengymnasiet, där jag kunde få studiebidrag som betalning för att jag fick bo hemma. Min far lovade mig att jag skulle få bo hemma så länge jag studerade. Det var vår överenskommelse. Men efter två år ville plötsligt min mor upplösa hemmet för att flytta till Stockholm och mera kunna ägna sig åt firman. Jag blev utkastad av henne, min far beklagade saken men ingrep inte, därmed bröt även han sitt ord, och min mor flyttade till Stockholm med honom mot hans vilja, då han hade alla sina vänner här i Göteborg, men han var pensionerad och kunde inte skylla på sitt jobb.

B Hur klarade du dig då? Fortsatte du studera, och kunde du klara dig på studiebidraget?

C Jag bodde i tre och ett halvt år i en enrummare i ett landshövdingehus utan värme för 100 kronor i månaden, och jag fortsatte leva under sådana förhållanden i nio år, medan jag fortsatte studera och blev pianolärare. Det var långt under existensminimum, men det gick, då jag var sparsam och saknade laster.

B Och dina föräldrar hjälpte dig aldrig mer?

C Nej.

B Och din mor och dina syskon förblev i firman?

C Ja.

B Och ingen utom du genomskådade den firman av er fem?

C Nej.

B Men du lämnade firman bakom dig. Har du inte sluppit den?

C Genom att min familj förblev engagerad i den slapp jag den aldrig, för jag hade ingen annan familj. Men det var värre för min far, som var gift med den genom sin hustru.

B Menar du att hon var mera gift med den än med din far?

C Det är ju så med sådana firmor. De upplöser familjebanden för att i stället utgöra den nya familjen, som inte är av kött och blod utan virtuell. Redan den katolska kyrkan är sådan och har alltid varit det. Den kräver av sina präster och nunnor att de skall vara gifta med den och inte med varandra.

B Så din mor var mera gift med firman än med din far. Men ändå höll din far fast vid henne och släppte henne inte ens när hon krävde att han skulle bryta upp från alla sina vänner och band i Göteborg för att hon ville flytta till Stockholm, för att där mera kunna arbeta för sin firma? Var det så?

C Ja, så var det faktiskt. Min far förblev gift med henne till sin död och vägrade överge henne, fastän hon konsekvent bedrog honom med firman. Men det heter ju att de bästa äkta männen är de som blir bedragna av sina fruar.

B Men han övergav ändå dig för att din mor gjorde det och hjälpte dig aldrig. Var det så?

C Ändå var hans martyrium värre än mitt. Hela hans liv var uppbyggt på att skapa en god familj på en god ekonomi. Han var enda barnet, och under hela barndomen måste han lida av att hans föräldrar alltid grälade om pengar. Det fanns alltid för lite pengar i hushållet, vid ett tillfälle brann farfars butik ner utan att den var försäkrad, och den ständigt vacklande ekonomin hemma fick min far att besluta sig för att till varje pris försäkra sig om en god ekonomi för sin egen familj. Och det lyckades han med. Han blev en god och framgångsrik hederlig affärsman som skapade sig en förmögenhet, en god karriär och en ärbar plats i samhället genom hårt arbete och grundligt kunnande, och så ser han alla sina fyra barn gå förlorade i en äventyrlig firma vars enda grund är science fiction.

B Vad är det för fel på science fiction?

C Vad är science fiction annat än verklighetsflykt? I värsta fall är den till och med onaturlig och skiljer människan från naturen, då det nästan aldrig förekommer någon natur i science fiction, och ingenting är mera sterilt och dött än rymden. Vad är den svarta tomma rymden mot det ständigt rörliga och växlande, livfulla och dynamiska havet, som allt liv på vår planet kommer ifrån? Utan naturen är science fiction en mörk och steril öken utan liv, medan naturen till exempel hos Jules Verne alltid finns med och är av avgörande betydelse.

B Och du menar att din onämbara firma bara handlade om science fiction?

C Systematiserad science fiction enbart beroende av människans inbillningsförmåga och behov av självsuggerering. Jag vill inte påstå att hela firman bara är ett

enda bedrägeri, men den bygger helt och hållet på dess grundares eget självbedrägeri, som han aldrig blev fri från och aldrig fick någon distans till fastän hans egen son begick självmord i protest mot firmans och pappans krav på honom för firmans skull.

B Ju mindre sagt om den firman, desto bättre.

C Det är tyvärr det bästa som kan sägas om den.

B Och den blev din far och du offer för genom dina syskons och din mors beroende av den.

C Min far var en fullkomligt hederlig affärsman. När det gick dåligt för hans pappersexportfirma, hans livs längsta anställning, och firmans ägare då ville sälja bort den, önskade han att min far skulle följa med firman till dess nye ägare, som firmans bästa tillgång. Pappa vägrade finna sig i rollen som en del av firmans möblemang. Han sade upp sig och fann en ny plats i en annan firma.

B Men dina syskon och din mor sade aldrig upp sig från science fiction-firman.

C Nej, de lät sig bli beroende och livegna och accepterade sitt eget slaveri i blind tro till firmans science fiction-spekulationer och fantasier, och därmed ruinerade de sina ekonomiska möjligheter, vilket i synnerhet blev förödande för min mor, som lockades till att förbruka alla sina arv på firmans kurser, så att hon efter Pappas död blev ständigt mera strandsatt. Ju mindre sagt därom, desto bättre.

B Och ändå höll han fast vid henne fastän hon höll mera fast vid en sådan firma.

C Hans körkamrater i Stockholm kunde inte förstå det. De uppmanade honom att skilja sig från henne, men han vägrade. Han kände ansvar för henne, medan hon själv alltid medgav att hon led av ansvarslöshet och alltid hade gjort det.

B Din bikt antar ständigt mera oanade och oroväckande proportioner. Är dina syskon ännu kvar i den firman?

C Ja, de tycks vara den lika trogna intill döden som min mor var. Min äldsta bror arbetade en tid som sopåkare och tömde soptunnor för att få råd och kunna arbeta för firman på natten. Alla pengar han tjänade som sopåkare gick till firman.

B Vad fick de då ut av ett sådant engagemang?

C Sin egen hjärntvätt.

B Ingenting mer?

C En inbillad lycka genom samhörigheten med alla andra hjärntvättade och beroende av firman, som ett slags berusande Hollywooddröm av illusioner. Firmans grundare hade ju dock sina rötter som illusionist i Hollywood.

B Vad skulle de säga om de fick höra eller läsa din bikt här?

C De skulle förskjuta mig för evigt, för det skulle deras firma kräva av dem. Alla firmans sanningssägare har blivit förskjutna för evigt. Det är förbjudet att genomskåda firman och belagt med evig bannlysning.

B Det måste ha varit hårt för din far att se majoriteten av sina barn gå förlorade i en sådan firma, medan det fjärde måste hanka sig fram som en förskjuten fattiglapp.

C Jag hade dock mitt arbete. Jag kunde alltid arbeta vidare, och min lycka låg i min egen arbetsnarkomani, för den var alltid positivt skapande.

B Ja, med en sådan lycka behöver man faktiskt inga pengar, eller pengar blir en sekundär och underordnad fråga. Jag är inte rik jag heller, och jag har inget arbete, men jag är alltid välförsedd med det enda jag behöver, som är min verklighetsflykt från min egen besvikelse och bitterhet, nämligen min sprit. Vad får det lov att vara? Välj nu något bättre upp än vin.

C Vad rekommenderar du?

B Själv föredrar jag whisky med honung. Jag inleder varje morgon med det. Jag tar en tesked honung, suger på den, och sedan räcker det med en ordentlig klunk whisky, och dagen är räddad – tills vidare. Sedan får man kompensera och komplettera efter hand.

C Det låter onekligen gott. Jag accepterar inbjudan.

B Klok gosse. Men låt oss fortsätta med anatomiseringen av ditt fall. Du var aldrig gift, eller hur? Hade du någonsin ens någon kvinna? Saknade du aldrig familj? Behövde du aldrig en hustru?

C Ingen ville ha mig. Jag var för fattig. Jag kunde aldrig ge en kvinna vad hon ville ha, och om det någon gång uppstod ett förhållande ändå, så blev jag alltid bedragen av henne. En av mina sambos körde med två älskare samtidigt medan jag gick på arbetslöshetsbidrag. Då lärde jag mig att aldrig mera satsa på en kvinna som fattig.

B Men ingen man klarar sig utan en kvinna. Du måste ha haft någon någon gång, för du är ju inte homosexuell.

C Du har rätt. Jag fann den rätta till slut, men hon var inte av denna världen. Den enda som till slut kunde acceptera mig var själv en fallen kvinna, vars man hade försökt mörda henne av svartsjuka och äganderättsgalenskap – som Soames i Forsytesagan. Hon var frånskild och sargad för livet, och hon hamnade hos mig genom att en god vän, som räddat henne till livet, måste resa bort för gott medan hon inte kunde följa med. Han anförtrodde henne åt mig, och jag har känt ansvar för henne sedan dess och mer och mer för varje år. Om världen och min familj har förskjutit och hållit mig i kroniskt förakt har jag dock haft hennes trogna kärlek som tröst, som aldrig svikit mig, fastän hon är en fallen kvinna och satanist.

B Har du ihop det med en satanist?

C Ja, och det känns som att jag alltid haft henne. Och hon är alltjämt mycket vacker och har en själ av guld.

B Hur blir man satanist?

C Hennes man gjorde henne till det genom sin kontinuerliga grymma misshandel av henne som kvinna.

B Det där får du berätta mera om en annan gång. Det är en avgrund av outrannsakliga mysterier. Nu ska du dricka, och så skall vi återkomma till verkligheten. För även satanismen är väl bara en verklighetsflykt som alla andra sekteristiska drömmar?

C Inte för henne, då hon är gnostiker och panteist.

B Det borda alla vara – att acceptera att man aldrig kan veta allt, och att acceptera alla möjligheter. Drick nu, min vän, innan du somnar, för på whisky och honung somnar man ofelbart.

C Ja, jag märker det. Ögonlocken blir plötsligt svårforcerat tunga.

B Det beror på att kroppen mår bra av medicinen. När kroppen mår bra vill hon sova, för kroppen vet att hon mår bra av att få sova.

C Jag ber om ursäkt, men jag kan knappast hålla tillbaka sömnen.

B Sov du. Jag ska inte väcka dig. *(C somnar där han sitter i soffan och verkar genast sova bekvämt.)* Han får sova så länge han kan. Jag avslutar hans whiskyflaska under tiden, så somnar jag ifrån alltsammans själv. När han vaknar och finner mig sovandes någonstans går han nog hem. Jag hoppas han kommer tillbaka en annan dag. *(häller upp åt sig och dricker och njuter.)* Tack för besöket, bäste bror, och välkommen tillbaka. Det recept som jag bjöd dig på var det bästa jag hade, och på det kan man bara drömma goda drömmar och glömma alla världens besvär och mest av allt sig själv, vilket är vad man mest behöver. Så ursäkta mig om jag nu fortsätter att dricka ensam, men jag har faktiskt ingenting annat nyttigt att göra. *(dricker och njuter och somnar småningom in.)*

(Gradvis uppenbarar sig en ny person.)

A *(till C, är helt omedveten om B som slaggas i ett annat hörn.)* Sover du nu igen? *(Någon paus innan C vaknar till något men inte helt. Vet inte riktigt vad han skall svara.)*

C Det är frågan. Drömmer jag eller är jag vaken?

A Bry dig inte om det. Men är du medveten om att du sitter och sover hos en alkoholist?

C Han är från samma sällskap som du en gång sökte dig till. Sover han?

A Ja, han sover djupare än du, för han är nedgången. Det är inte du ännu. Tänker du bli det?

C Jag har inga planer på det.

A Så du är bara alkoholog.

C Det kan man kanske säga. Men vad gör du här?

A Jag kände mig nästan kallad, ni talade ju om mig, så jag tänkte att jag skulle passa på tillfället.

C Det var bra att du kom. Vi har mycket att gå igenom.

A Jag är rädd för det.

C Men jag är fortfarande inte säker på om jag drömmer eller är vaken. Är du verklig eller bara en dröm?

A Jag är verklig naturligtvis, det har jag alltid varit, men jag hör numera till en verklighet som du bara kan drömma om.

C Jag förstår. Och du passar på medan jag hänger mellan dröm och verklighet.

A Det är ett enastående tillfälle.

C Vad är ditt ärende? För du kom väl inte hit utan anledning?

A Ni pratade om mitt äktenskap. Jag älskade henne, fastän allting gick fel från början, men jag framhårdade i min kärlek vad som än hände, och jag kan aldrig påstå att jag handlade fel. Jag försökte alltid göra vad som var rätt och tänkte därvidlag mera på andra än på mig själv. Annars hade jag skiljt mig från henne redan i Göteborg. Hon bad mig ju rentav en gång och i din närvaro att jag skulle ge henne fri, men hon hade aldrig klarat sig ensam. Hon hade försvunnit in i firman och fått

överge sin konst. Hon hade ofta nervösa utbrott eller sammanbrott eller vad man skall kalla det, men jag kunde alltid lugnt resonera henne till rätta och få henne på fötter och fortsätta igen. Och hon lyckades ju faktiskt få hålla på med sin konst ända till sin sista vecka.

C Du backade henne ständigt så länge du levde, och det gjorde jag också så länge hon levde och även min bror.

A Ja, det var mycket lyckligt att hon kunde bo hos honom under sina sista år tillsammans med mycket goda vänner, om det dock inte var hennes egen familj. Och det var mycket märkligt att min sonhustrus mor, som skulle ha haft lägenheten vid deras herrgård, avled precis när hon skulle flytta in och lämnade därvid dörren öppen för er mor att flytta in just när hon fick det allt svårare att bo kvar i Stockholm. Det hade ju ändå inte alltid varit helt kontant mellan henne och din bror tidigare. Vad vet du om den saken?

C Jag vet i stort sett allt. Det var ju under de åren jag brukade besöka dem i Danmark på väg hem från Italien på din enträgna rekommendation. Han led av att hans egen mor skurit av all kommunikation med honom.

A Visst var det löjligt. Men vad hade han gjort egentligen för att förtjäna sin egen mors bannlysning?

C Hon måste lyda firman. Han hade varit för duktig på att få klienter till firman att låna alltför mycket pengar för att finansiera sina kurser i firman. Han lockade dem till att skuldsätta sig för kursernas skull med den optimistiska tron att de lätt skulle kunna betala tillbaka skulderna så fort de fullbordat sina kurser och blivit effektivare människor. Det blev de inte, utan de fann sig dränkta i amorteringar som de inte kunde betala. Detta gav naturligtvis firman dålig publicitet, varför han blev avstängd och avklippt från firman, medan han inför mig försvarade sig med att andra inom firman gjort samma sak med långt värre resultat i skuldsättningar och att dessa kommit undan med saken utan bestraffning. Ändå sökte han sig tillbaka till firman med envis trägenhet och lyckades komma till nåder igen efter ett antal år tillsammans med sin fru, som också varit avstängd utan att hon gjort någonting, bara för att hon varit gift med honom.

A Det är detta som förbryllar mig att de fortsätter med firman hur illa den än behandlar dem och vilka förskräckliga mänskliga tragedier den än gör sig skyldig till. Även hon hade ju kunnat hoppa av när hela hennes filial i Stockholm skrotades och stängdes av och nästan alla dess medlemmar bannlystes. De flesta som ingick i den gruppen, och det var kultiverade och högt utbildade personer, återvände aldrig mer till firman, men hon gjorde det och tog frivilligt på sig alla umbäranden som det inbegrep. Vet du något om det?

C Ja, hon utsattes tillsammans med andra från det kontoret för systematisk negativ hjärntvätt, de alltså tvingades genom hårda metoder till att fränsäga sig allt vad de tidigare haft för uppfattningar och inställningar genom sina höga positioner och även drillades fysiskt genom rigorösa korrektionsprogram. Jag träffade en som själv var med och som hoppade av efteråt, och hon fann det ganska upprörande att se en äldre kvinna, hon var ju då över 60 år, drillas och strapatseras och utsättas för

tukthusmetoder genom vad som inte kan kallas för annat än fysisk hjärntvätt, alltså hjärntvätt till kropp och själ, för att beröva henne i stort sett hela hennes ego och göra det anpassningsbart till firmans nya regim. Grundaren hade ju hoppat av då och ersatts av andra, och han dog ju bara några år senare.

A Jag visste ingenting om vad hon utsattes för. Hon var ju aldrig hemma på den tiden utan ägnade sig bara på heltid åt firman när hon inte emellanåt fick tid för sin konst. Om inte du hade kommit undan från firman på ett tidigt stadium hade jag nog gett upp mycket tidigare. Hela 60-talet efter din brors pubertet var ju en enda mardröm för mig, först kom han i dåligt sällskap och spårade ur, och sedan föll ni allesammans för firman. Men hur kom det sig att du klarade dig ifrån den? Var det bara för att den kostade så mycket pengar? Var det det faktum att den var världens dyraste religion som gjorde att du tog avstånd? Du hade ju aldrig pengar själv.

C Det var det som var problemet mellan oss. Redan hösten 1967 i oktober hade jag ju ett samtal med er där jag förklarade att jag ville avbryta min skolgång för att ägna mig åt författarskap, och ingen av er sade nej. Mor hade tvärtom den största förståelse för saken och påpekade att historien var intill tjatighet späckad av föräldrar som motsatt sig att deras barn ville bli konstnärer. Hon ville inte bli en av dem, och du blev det först när alla syskonen redan fastnat i firman. Du reagerade mot att även jag skulle falla i den farstun, men du gav dig när jag vägrade uppge min föresats.

A Det var ett svårt beslut. Din lärare yrkade på att jag måste tvinga dig till att fortsätta skolan. Jag försökte, men du bara grät. Du var den kvinnligaste av mina söner och därför närmast din moder. Till och med din syster var hårdare än du. Du var mera som din mormor, som alltid hade svårt för min fasthet som affärsman. Kommer du ihåg när du ville tala mig till rätta och försöka vinna mig över till ditt sätt att tänka medan du var tillräckligt berusad för att ha något mod alls?

C Jo, vi pratade ut den gången, och du lyssnade ordentligt och hade inte någonting emot något av vad jag sade, men du avslutade samtalet med att hoppas att jag skulle prata ut med dig på det sättet fler gånger men helst inte i berusat tillstånd.

A Tack vare att jag själv var italienskt uppfostrad och även uppfostrade er från början med att alltid ha vin till alla måltider förelåg det aldrig någon risk för att någon av er någonsin skulle kunna bli alkoholist. Därför kunde din äldsta bror sväva ut som han gjorde med sina spexargarden på 60-talet utan allvarliga konsekvenser, medan dock din andra bror kom i sämre sällskap, vilket gjorde mig orolig och sömnlös mest för att jag inte visste vad det handlade om. Han misskötte sig, och det var tillräckligt illa för att ge både mig och er mor oupphörliga bekymmer. Han stal ju till och med ur hennes hushållspengar och sov bort hela dagarna efter nattliga utsvävningar. Han hade ju en gång en fest hemma när vi var borta under en helg, varpå mycket stals från hemmet, bland annat smycken ur din systers rum, av hans vänner. Det var inte roligt, allra minst för din syster.

C Jag minns den festen. Jag höll mig mest inlåst på mitt eget rum. Det var dunka-dunk under flera dygn, och han vältrade sig med flickor i er säng.

A Huset stod i alla fall kvar när vi kom tillbaka. Till och med vinkällaren var orörd.

C Du hade ju själv låst den.

A För säkerhets skull. Vid ett tillfälle hade ju någon objuden gäst tagit sig in där och fattat tag i första bästa flaska och nästan tömt den, när det visade sig att den innehöll bensin. Han hade kunnat bli blind.

C Jag förstod aldrig dina rigorösa säkerhetskrav. Du ritade ju till och med ett märke på snapsflaskan för att se om någon vittjade den, men den rörde aldrig. Jag förstod aldrig hur någon kunde vara så dum att han blev svag för alkohol.

A Ändå är du svag själv. Du kunde bara tala ut med mig när du var som mest berusad. Och se på dig nu. Här har du druckit hela kvällen med en färdig alkoholist.

C Men under detta rus har inte jag uppsökt dig. Det är du som letat upp mig.

A Annars hade vi aldrig fått detta samtal, så jag är faktiskt tacksam för att du var berusad, och du är nu i den åldern och har alla dina marginaler kvar att du tämligen fritt kan ägna dig åt sådant.

C Och det gör mig faktiskt bara gott så länge jag bara håller mig till vin.

A Det gläder mig. En snaps är lagom. Två är för mycket. Tre är för litet. Men vin kan aldrig bli för litet eller för mycket. Det har en förmåga att balansera sig själv.

C Ja, jag har märkt det. Farfar såg ju till att alltid ha vin hemma, och du följde samma princip. Därför upplevde aldrig någon dig någonsin som onykter.

A Det gläder mig att åtminstone du av mina barn följer samma princip. Det kommer att gagna dig i längden. Även du kommer alltid att förbli nykter hur mycket du än dricker. Det är inte gott ölsinne det handlar om utan ett utvecklat vinsinne.

C Det var nästan det bästa arv jag någonsin kunde få, och det var helt italienskt.

A Jag beklagar att det också blev ditt enda arv, men det var ändå bättre än ingenting.

C Du glömmet att du lämnade en miljon efter dig.

A Den var åt er alla men främst åt min hustru. Jag ville att ni alla skulle fara mera till Italien. Hur många har gjort det utom du? Min hustru gjorde det bara en gång och aldrig mer och det i sällskap av din bror, som heller aldrig for dit någon mer gång. Dina äldre syskon reste inte dit alls. Och min hustru slarvade bort merparten genom sitt engagemang i den där firman.

C Äntligen vågar du ta upp den igen. Den förstörde ju ditt liv, genom att hela din familj utom jag försvann i den. Ändå beklagade du dig aldrig utan rentav accepterade att bli utsatt för dess terapi.

A Min kusin i Verona beundrade mig alltid för min mänskliga och diplomatiska balanskonst. Jag ville aldrig skaffa mig fiender, och det bästa sättet att undvika att skaffa sig fiender och konflikter insåg jag på ett tidigt stadium var att själv alltid vinnlägga sig om att göra vad som var rätt. Jag kunde inte blanda mig i vad din mor och dina syskon gjorde när ni var myndiga. Ni hade all rätt i världen att begå era misstag alldeles själva. Om jag såg att firman var ett ödesdigert misstag hade jag ingen rätt att säga det. Om din mor öste alla sina arv ner i det gapande svarta hålet av firmans frestelser var det hennes sak. Allt jag kunde göra var att vägra befatta mig med saken och vägra hjälpa mina barn att utsätta sig för den. Ja, du blev också lidande därvidlag genom att jag inte heller på något sätt ville hjälpa dig, och jag kände mig lite grann som Chrusjtjov, när han mycket väl visste att han kunde göra

något för Pasternak när Sovjetunionen vägrade låta honom mottaga nobelpriset men underlät att göra det. Jag hade kunnat hjälpa dig hur mycket som helst men underlät att göra det, då jag inte heller kunnat hjälpa dina syskon med deras engagemang i firman. Nu efteråt kan jag be om ursäkt och beklaga det.

C Jag kände aldrig någon bitterhet mot dig och kunde liksom du bara beklaga mina syskons och moders öde att fastna i firman för gott.

A Det är det jag inte kan förstå. Hur kunde de fastna? Hur kunde de gå i en sådan fälla? Du var den enda som genomskådade den och lämnade den innan det var för sent, men ingen av de andra hade samma förnuft. Hur kunde de undgå att genomskåda den? Under 70-talet hamnade ju de flesta av dess ledare bakom lås och bom för grova skattebrott och även grundarens egen hustru medan hans egen son begick självmord, och ändå förblev dina syskon och min hustru firman trogen? Det är detta jag aldrig kan komma över och som fortfarande håller mig kvar som en osalig ande i limbo mellan liv och död utan att kunna komma vidare och utan att komma loss ur problemet.

C Jag kan inte heller förstå det.

A Nej, jag förstår det. Det är och förblir obegripligt. Det är ju ändå bara science fiction hela deras lockelse handlar om. Deras terapi kan vara hälsosam och fungera för kriminella, mentalsjuka och andra med psykiska problem men är knappast behövlig för människor som är friska till kropp och själ. Men man kan inte göra science fiction till en religion. Det säger ju sig självt. Det är både sjukt och absurt.

C Jag stötte mig alltid på science fiction för att naturen saknades hos nästan alla science fiction-författare utom Jules Verne, som var den enda naturliga av dem och vars visioner faktiskt slog in med tiden, men han var nästan den enda. Alla andra från H.G.Wells framåt är onaturliga.

A Och omänskliga.

C Ja.

A Men hur kom det sig att du lämnade firman? Hur kunde du lyckas? Det lär ju vara lika svårt att lämna den som till exempel kommunistpartiet eller islam eller vilken sekt som helst.

C Det var framför allt en personlig protest. Det var därför jag också lämnade skolan. Jag överensstämde inte med världen. 60-talet präglades av tilltagande våld överallt. USA var världens ledare som spårade ur när Kennedy mördades. Sedan kom Vietnamkriget, den aggressiva vänsterrörelsen med kulturrevolutionens fanatism över hela västerlandet, och jag kom i puberteten – i skolan handlade plötsligt allting bara om sex och vänsterextremism. Jag ville ägna mig åt viktigare saker och framför allt studier och skaffa mig kunskap. Det gick inte i skolan, så som de höll på under lektionerna. Det var mycket därför jag övergav skolan, och firman erbjöd ett alternativ, som verkade positivt och var attraktivt, men firman var amerikansk och visade sig med sin sjuorganisation lika hård och omänsklig som det nya politiska klimatet i världen efter Kennedy under Johnson och Nixon.

A När din syster flyttade till Amerika med hela sin familj för att ägna sina liv åt firman separerade firman hennes man och barnens far från henne, så att han

placerades i Los Angeles och hon stannade med barnen i Florida. Naturligtvis kunde han ju inte förbli henne trogen från en helt annan plats, och han for ju sedan snart hem till Sverige igen efter att ha bedragit henne och familjen splittrats. Snart flyttade ju också barnen tillbaka hem till Stockholm, och det var helt och hållet firmans fel. En firma har inte rätt att skilja två gifta personer åt, och om den gör det är det omänskligt. Försökte ingen tvinga dig tillbaka till firman? Du var ju bara aderton år och omyndig och borde med din mjukhet ha varit lätt att övertala.

C Jo, min äldsta bror hotade faktiskt med saken, men jag var envis och höll käft och undvek bråk och hade musiken att ägna mig åt.

A Tur för dig. Dock fastnade du i självmordstankar. Vad fick dig att inställa ditt självmord?

C Det vet jag precis. Det var den 15 december 1970. Jag hade då i princip övervägt självmord i ett helt år, men den eftermiddagen blev jag bjuden på jullunch hos dina sångarvänner från Akademiska Kören. Då föll jag för det här med kvartettsång och fick plötsligt något helt nytt att leva för och lärde mig tämligen omgående andra-tenor-stämmorna först av allt till "Hur länge skall på borden..." och "Warum bist du so ferne".

A Det gläder mig. Det var också kvartettsången som räddade mitt liv eller rättare sagt som *gjorde* mitt liv. Jag började ju redan på 30-talet och höll på tills jag dog 60 år senare. Jag hörde ju till de särskilt handplockade sångare som utvaldes för Finlandiakören och dess turné till Paris och USA för världsutställningen 1939, när vi flyttade till Göteborg var något av det första jag inriktade mig på att finna mig en kör, som först blev Akademiska Kören, och när min hustru drog iväg med mig till Stockholm efter min pensionering, när jag vid 68 inte längre hade något bindande att skylla på för att stanna i Göteborg, kände jag ju knappt någon människa i den staden men räddade mig genom den Barbershopkör som sedan kallade sig Vocal Vikings på mitt förslag, och det räddade mina sista 16 år i Stockholm. Det var först och främst musiken som förde oss två tillsammans och höll oss tillsammans ända fram till guldbryllopet, vilket din mor kan hålla med om. Vi tillbringade ju vår förlovningstid med att själva improvisera fram våra duettstämmor till Birger Sjöberg och andra. Du sjunger väl fortfarande i manskvartett?

C Naturligtvis.

A Din äldsta bror var ju också aktiv i Akademiska Kören och spelade gitarr liksom jag, medan din syster också spelade både gitarr och piano och sjöng därtill, medan din andra bror fastnade i popmusiken, vars dåliga umgänge förde honom till firman, som drog med sig dina andra syskon däri, varpå de kom ifrån musiken. Men du räddade dig från firman genom musiken.

C Ja, det gjorde jag. Musiken blev min räddande anledning till att lämna firman bakom mig för gott, och musiken gjorde att jag aldrig mer kände något behov av den. Musiken var friskare.

A Just det. Att seriöst exekvera musik är det andligt friskaste man kan göra. Beethoven förfäktade ju också att musiken var en högre uppenbarelse än både religionen och filosofin.

C Det tror jag även Pythagoras menade, den förste filosofen och den som lade grunden för den västerländska musiken.

A Dina damer var ju även musikaliska, men musiken lyckades aldrig binda dig till någon av dem. Varför? Hur kunde du förlora din första sambo, som ändå var så gott som professionell?

C Hon var för vidlyftig och ville för gärna ha barn och hade för många andra kandidater utom jag, medan jag var för fattig.

A Och de andra?

C Hon som jag höll på att bli gift med höll på att fördärva den kör jag ledde med sitt pretentiösa amatörskap. Hon hade skyhöga tankar om sig själv men var i själva verket bara en klavertrampare. Hon kunde trampa in överallt men inte hålla tonen.

A Och din nuvarande?

C Hon är genommusikalisk men tar aldrig en ton. Hon bara lyssnar.

A Får man träffa henne?

C Hon är inte död ännu.

A Men hon lär vara desto andligare. Kan hon inte visa sig åtminstone?

C Jag tror inte hon kan motstå din formella inbjudan.

D (*inträder*) Jag har aldrig kunnat motstå en inbjudan från en avliden.

A Har du fått många sådana?

D Nej, men jag umgås med desto fler. Jag har nästan samlat på dem. Jag har alltid varit på intim fot med dem då det för mig alltid var självklart att de aldrig kunde dö.

A Du tycks ta mig som en självklarhet och veta precis vem jag är fastän vi aldrig har träffats.

D Det är genom anden jag känner en människa.

A Så detta är alltså din fru?

C Inte juridiskt men desto mera definitivt för att det bara är andligt.

A Vad menar du med andligt? Hon är ju konkret!

C Jo, men hennes ställning är den osäkraste tänkbara.

A Vad gör det? Hon är ju vacker!

C Jag tycker också att det är det enda som räknas, i synnerhet om hon är vacker i själen.

A Jag har aldrig sett någon vackrare.

D Smickra lagom. Jag är ändå dödlig.

A Ändå är jag beredd att acceptera dig direkt. Jag var alltid kritisk mot mina barns partners och mest av allt mot min dotters, då hon hade för många från början. Även hon var alltför vacker och fick alltför många beundrare alltför tidigt, vilket inte var bra för henne, och ingen av dem kunde jag acceptera, utom en, som sedan spårade ur och blev narkoman.

D Hur kan du då acceptera mig?

A Varför skulle jag inte acceptera dig?

D Har din son inte skvallrat om mina vanor?

A Vad kan väl en skönhet som du har för ovanor?

D Jag började med hasch vid fjorton och nyttjar LSD regelbundet fortfarande.

A *So what?* Vad har jag med det att göra? Jag är ju död och ser bara till det eviga, och du platsar direkt i tidlösheten.

D Tack för det. Det tar jag som en komplimang.

A Det är den bästa komplimang jag kan ge dig. Jag tyckte också om mina andra sonhustrur direkt, men dig tyckte till och med min hustru om från början utan att ha sett dig.

D Hur kunde hon göra det? Fick hon se min konst?

C Nej, men hon läste vad du skrev. Hon tyckte om dina artiklar.

D Då kände hon mig inte.

A Känner jag dig, som nu ändå har fått träffa dig?

D Jo, jag tror att du gör det men inte så fullt som din son, som nog är den enda som någonsin kommer att kunna känna mig ordentligt.

A Känner du honom?

D Jag vet inte.

A Jag varnar dig. Han är svår.

D Ja, jag vet det, men även för honom övervinner kärleken alla svårigheter. Dessutom är han musikalisk. Med musiken kan man övervinna allt.

A Det gläder mig att du också har sinne för musik. Spelar du själv?

D Inte nu längre, men jag har spelat violin.

A Varför slutade du?

D Jag hade inte tid, råkade för illa ut, hade för mycket arbete och kunde inte behålla mitt instrument.

A Varför inte det?

D Den blev stulen, vilket jag tog så hårt att jag aldrig kunde komma mig för att skaffa mig en ny. I stället dränkte jag mig i arbete och härjade utomlands.

A Med vad?

D Arbete.

A Då passar ni för varandra. Även han är arbetsnarkoman.

D Jag vet. Därför passar han mig. Han är aldrig hemma.

A (*till C*) Hur är hon i sängen? Kan hon laga mat?

C Hon kan laga kaffe. Det räcker för mig.

A Du drack alltid för mycket kaffe. Bjuder hon dig även på annat, som de droger hon hävdar att hon använder?

C Nej.

A Då klarar du dig. Jag misstänker nästan att du aldrig kommer att falla för henne.

C Tvärtom. Jag föll för henne från början och har bara fallit för henne sedan dess.

D Han har aldrig rökt något eller tagit någon drog, men han dricker. Det gör inte jag.

A Men han dricker väl bara vin?

D Det räcker.

A Nåväl, mina barn, jag tror att jag är nöjd nu. Gå ni i säng, så ska jag lämna er i fred med er säregna lycka i sällskap med avlidna och alkoholister, som den där sömntutan där. (*indikerar B*)

D Jag kom bara förbi apropå. Det är ju inte alltid man får chansen att träffa din far, men den här gången kunde jag inte låta bli. Stannar du här?

C Jag väntar nog tills Bengt vaknar.

D Heter han Bengt?

C Ja.

D Har du känt honom länge?

C Sedan slutet av 70-talet.

D Jaså. Är han också död?

C Ja, det är han. Här ligger jag och sover ruset av mig tillsammans med min far och Bengt som spöken som uppträder för mig jag vet inte om det är i anden eller i drömmen.

D Det är i verkligheten, för jag är ju här också, och jag är verklig.

C Ja, det vet jag, men vad gör du här? Hur kom du hit?

D Din far kallade på mig.

A Ja, för en så vacker kvinna ville jag inte missa möjligheten att få träffa. Får man ge dig en kram innan jag försvinner?

D Så gärna.

A Du är väldigt späd och nästan anorektisk, som om du var väldigt bräcklig. Min hustrus mor och moster var också sådana, liksom sparvar, men du verkar ändå vara väldigt stark som i ett slags obändig seghet.

D Ja, det är jag det. Jag har överlevt mig själv många gånger.

A Kunde just tro det. Nåväl, jag ska lämna er nu. Fler frågor innan jag går? Passa på nu, min son, medan du ännu är berusad.

C Tack, Pappa, men vi ses ju nog fler gånger. Vi har ju setts förut också efter ditt frånfälle.

A Det ser jag fram emot. Även dina bröder har jag uppsökt ibland och till och med din syster, men det var synd att två av dina syskon råkade ut för så mycket skilsmässor. Jag tyckte mycket om din närmaste brors första fru, som var den första han skilde sig från.

C Jag har aldrig släppt kontakten med henne.

A Det gläder mig. Hälsa henne från mig.

C Det skall jag gärna göra.

A Nu går jag. *(kysser damen på handen)* Glöm mig. Jag kommer tillbaka.

D Det hoppas jag.

C Du är alltid med oss.

A Tack för det. Det var jag inte alltid medan jag levde... *(går)*

C *(till D)* Gå du före. Jag kommer efter.

D Stannar du kvar tills Bengt vaknar?

C Ja, jag gör nog det, bara för att inte vara oartig.

D Då går jag innan han vaknar. Vi ses sedan.

C Ja, det gör vi. *(Damen går efter en kram.)*

(C lutar sig vilsamt tillbaka i soffan igen för att låta sig somna om, när B börjar vakna och röra på sig.)

B Tänk, jag hade den märkvärdigaste dröm. (*ser C i soffan*) Är du kvar ännu? Sover du? Vi behöver förnya vårt förråd. Mitt rus börjar ta slut.

C Jag tänkte just somna om. Vad är det?

B Jag hade den märkvärdigaste dröm.

C Är du säker på att det var en dröm? Vad handlade den om?

B Jag drömde att vi fick gäster. Det var en äldre belevad herre, som med hela sitt sätt skvallrade om den perfekta gentlemanen, och han spelade både piano, kontrabas och gitarr och hade en utomordentlig skön sångröst dessutom.

C Det var min far.

B Var han här?

C Ja, han var här. Han är avliden sedan många år.

B Vad menar du?

C Strunt i det. Vad var det mera med drömmen?

B Jo, det var en annan besökare också, en underskön kvinna med långt mörkt hår, som hon kunde gömma sig i, men hennes ansikte var det vackraste jag har sett, så hon hade nog anledning att gömma sig i sitt hår, som Martha Argerich.

C Det var en väninna till mig. Jo, hon var här och fick träffa min far.

B Det är något som inte stämmer här. Du verkar alltför nykter för att vara så berusad som du måste vara.

C Du har tydligen sovit ruset av dig.

B Nej, det gör jag aldrig. Det lyckas jag aldrig med. Jag fyller alltid på. Det gjorde Churchill också. Hans dagliga tempeltjänst utgjordes av en obligatorisk flaska whisky om dagen, och det levde han länge på och klarade han England genom blitzten och andra världskriget på med bibehållandet av det brittiska imperiet. Det var de som kom efteråt som tog det ifrån honom. Mannerheim tog också alltid minst en snaps till varje lunch. Varför skulle jag, som ändå är en gammal erfaren spexare, vara sämre?

C Du är inte sämre.

B Nej, jag menar det. Tack för det. Ska vi gå ut nu till Systemet? Jag behöver påfyllning.

C Du får gärna gå, men jag måste nog gå hem.

B Och vad fan ska du göra hemma?

C Arbeta.

B Arbetsnarkoman!

C Ja, Bengt, jag beklagar, det är min bestående narkomani, men liksom du nu på ålderns höst ser din alkoholism som din främsta ära och tillgång, vilket i viss mån faktiskt håller dig kroniskt nykter, så ser jag också min arbetsnarkomani som min ära.

B Din dam då?

C Hon accepterar det och låter mig arbeta.

B Det skulle ingen annan dam göra.

C Nej, hon är unik, men mitt arbete ger henne sin frihet.

B Du menar att hon har all frihet att bedra dig som alla dina andra fästmör?

- C Jo, men det gör hon inte, för hon är satanist.
- B Vad är det för folk du umgås med egentligen? Alkoholister som jag, en satanist till fästmö som du ger all frihet att bedra dig som hon behagar fastän hon är världens vackraste kvinna, gamla spöken som din gamle avlidne far, narkomaner och fyllon. Vad ska det bli av dig, min bror?
- C Bekymra du dig för dig själv. Jag klarar mig nog.
- B Så gå då hem och frossa i din narkomani. Själv går jag till min altartjänst på Systemet.
- C Väl bekomme, broder. Jag tror att vi är lyckliga båda två.
- B Tack för det, min bror. Hur förfallen jag än är ämnar jag dock dö lycklig på mitt eget sätt.
- C I det eviga ruset?
- B Livet är ett evigt rus, min bror. Det gäller bara att ta vara på det så länge det går, och när det inte går längre så fortsätter det i alla fall. Livet är sådant.
- C Du har mycket att lära mig om livet. Det är därför jag alltid återbesöker dig.
- B Välkommen tillbaka. *(Han stiger upp, det gör även C, B lägger armen om honom, och de går broderligt ut tillsammans.)*

3-9.12.2017

Kommentar

av J.B.W, januari 2018.

Liksom all vittnesbörd från andra sidan och andra dimensioner, för det är det som det handlar om, måste din "bikt" ge anledning till eftertanke och bör den därur ge anledning till kommentarer.

I princip är min huvudkommentar till det stora hela innehållet "ju mindre sagt därom desto bättre". Detta gäller i synnerhet det inledande argumentet om alkoholkonsumtion. Du vet att min styvfar gjorde sitt bästa för att plåga ihjäl min mor genom sitt milt sagt grova alkoholmissbruk, varför jag blev allergisk från början. I stället gick jag opiaternas väg och prövade allt men var förmodligen genom min styvfars exempel från början botad från varje möjlighet till missbruk. Därför gläder det mig att du lagt av med Jägermeister. Den är inte hälsosam i längden utan bara egentligen en medicin att nyttja i små doser, som den var avsedd för i början, och den platsar egentligen inte alls som alkoholdryck, även om hårda alkoholister menar sig alltid ha den kvar när ingenting annat i alkoholväg fungerar.

Det andra ämnet, som du själv brukade avfärda med "ju mindre sagt om saken desto bättre", är firman, men här måste jag gå närmare in på saken, då ämnet tangerar mina teologiska domäner.

För att gå direkt på huvudsaken, den firmans sak är förlorad från början då den missar poängen med all andlig strävan. De som ägnar sig åt den firman med dess

grundare som ledare inriktar sig ensidigt på det egna jaget, dess förkovran och utveckling och frigörandet av dess hemliga, övernaturliga och andliga resurser, men en ensidig strävan efter bara sig själv kan bara sluta i den hopplösa ensamhetens återvändsgränd. Grundaren sökte bara sig själv och kom aldrig fram till vad alla andra idoga andliga sökare förr eller senare finner, nämligen Gud, det stora universella hela, allkraften och, i motsats till en själv, en annan än sig själv. Grundaren blandar bort sig i en urskog av medel och tekniska vägar inom science fiction och med lögn-detektorer men villar därmed bara bort sig och går förlorad.

Firmans attraktion ligger i dess teknik att med lögn-detektorterapi komma åt och eliminera "det reaktiva sinnet" som blockerar en i nulivet genom undermedvetna reminiscenser av tidigare liv, upplevelser, trauman och oavslutade ärenden därstädes som anses bromsa ens nuvarande medvetande. Det är en lika stor bluff som arvsyndens. I och med döden är allt konkret inklusive minnet av ens liv upphävt och överspelat, och att försöka gå tillbaka i sådant är att bedra sig själv och att, i stället för att rensa ut blockeringar, skapa dem.

Hur din familj kunde falla och fastna för en sådan rörelse är mysteriet. Endast du och din far klarade sig, och jag noterar att du vid upprepade tillfällen haft kontakt med din far efter döden men ej med din mor, eller misstar jag mig?

Däremot gläder det mig att du håller kontakten med "Damen". Liksom jag råkade hon illa ut från början och det oupphörligt vilket gav henne något av ett immunförsvar mot alla livets faror. Det spelar ingen roll vad hon ägnar sig åt och hur farligt sällskap hon rör sig med, hon kommer alltid att klara sig och dessutom ha ett gott inflytande som den borna lärare hon är. Satanismen är kanske det farligaste och mest riskabla som finns på andlig väg, och den hotar ju direkt både kristendomen, judendomen och islam öppet med ett avståndstagande och förkastande av hela den monoteistiska traditionen, men jag har aldrig känt mig hotad av hennes gnostiska panteism. Tvärtom. Jag tror även den endast kan göra gott i filosofisk bemärkelse. De monoteistiska religionernas fundamentala misstag från början var att någonsin ställa politiska anspråk.

Kommentera gärna min kommentar.

Svar. Det är helt riktigt som du säger, att jag haft nära och ingående kontakt och utbyte med min far efter hans bortgång men ej med min mor. Har inte tänkt på det själv, men så är det. Det kan dock förklaras med, att min far alltid försökte förstå mig, medan min mor tog sin förståelse av mig som en självklarhet men saknade hans psykologiska intresse. Han och jag hade mycket kvar att diskutera efter hans död, vilket min mor saknade.

För övrigt håller jag med dig, att ju mindre mera sagt om det mesta här, desto bättre.